

ת"ד 2783/04/18 - מדינת ישראל נגד אריאל דוד ביר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 2783-04-18 מדינת ישראל נ' ביר

בפני
בעניין: כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אריאל דוד ביר

הנאשם

גזר דין

העבירה והעבר

הנאשם הודה והורשע בעבירות של גרימת נזק לרכוש ולאדם בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"), נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"), סטייה מנתיב בניגוד לתקנה 40(א) לתקנות וגרימת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 38(3) לפקודה.

על פי עובדות כתב האישום ביום 7.7.17 נהג הנאשם ברכב מרכב אחוד בכביש 398 מכיוון כללי ירושלים לכיוון כללי תקוע.

הנאשם סטה מנתיב נסיעתו שמאלה לנתיב הנגדי וגרם להתנגשות עם רכב פרטי שנסע מולו. כתוצאה מהתאונה נחבלו בחבלה של ממש הנאשם וביתו. כמו כן נחבלו שני ילדים נוספים של הנאשם ושני מעורבים שנסעו ברכב שנסע בנתיב הנגדי וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

הנאשם בן 31 נוהג משנת 2004 ולחובתו שתי הרשעות קודמות האחרונה משנת 2009. הנאשם הורשע בעבירות של עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף וסטייה מנתיב.

אין לנאשם עבר פלילי.

טיעונים לעונש

עמוד 1

המאשימה מבקשת להשית על הנאשם פסילה שלא תפחת משנה, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס וזאת בשל נסיבות התאונה ותוצאותיה הקשות. כיוון שהנאשם הוא הנפגע העיקרי בתאונה לא עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל והסתפקה בפסילה של שנה.

לטענת המאשימה מדובר ברשלנות ברף הגבוה בשל הסטייה מהנתיב כמו גם נהיגה בקלות ראש והערכים החברתיים שנפגעו הינם שלום הציבור ובטחונו.

בתשובה לטיעוני ב"כ הנאשם טענה המאשימה כי במקרי רשלנות דומים שגרמו למות בן משפחה בהם הוחלט שלא להגיש כתב אישום במקרי רשלנות נפסל רישיונו של הנאשם לצמיתות. כמו כן לטענתה פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם קלים מהמקרה דנן.

ב"כ הנאשם בקש להקל עם הנאשם ואף להימנע מהשתת עונש הפסילה המינימאלי של 3 חודשים הקבוע בחוק. הנימוקים לכך הם העובדה שהנפגעים העיקריים בתאונה הם הנאשם וביתו ויש בכך עונש לנאשם וכן כיון שאין מדובר ברשלנות ברף הגבוה אלא בסטייה פתאומית שהנאשם אינו זוכר ולא יודע מדוע אירעה.

ב"כ הנאשם הפנה להנחיות פרקליט המדינה במקרים של רשלנות הורה כלפי ילדו שהביאה למותו ולכך שבמרבית המקרים ההנחיה היא לא להגיש כלל כתב אישום, ובקש להקיש מההנחיה למקרה שבפני. ב"כ הנאשם הפנה גם לתזכיר הצעת חוק לתיקון חוק העונשין ביחס להבניית שיקול דעת בענישה במקרים דומים.

ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין בהם הושטו עונשים מקלים כאשר הנפגעים העיקריים בתאונה הם הנאשם ובני משפחתו.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בכך שהנאשם עוסק רבות בפעילות התנדבותית בעיקר של חילוץ כלי רכב ובמשמר אזרחי והציג תעודות הוקרה שנתנו לנאשם

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בפסילה המנהלית בת 60 ימים אשר הוטלה עליו ולנוכח נכונות הנאשם לבצע שעות של"צ לאזנה עם צו של"צ ומאסר מותנה. כמו כן ביקש ב"כ הנאשם להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם לגבי הקנס.

אימו של הנאשם העידה ובעדותה אמרה כי הנאשם מצוי בשיקום נפשי ופיזי מאז התאונה וכתוצאה ממנה אבד את מקום עבודתו הקודם וכיום הוא משתכר למחייתו כשליש ממה שהשתכר בעבר. לטענתה הנאשם זקוק לרישיון הנהיגה לצורך עבודתו ופסילת רישיון עשויה לגדוע את מטה לחמו.

הנאשם העיד ובקש את רחמי בית המשפט. לדבריו הוא אינו יודע להסביר מדוע סטה לנתיב הנגדי. לדבריו הוא נענש בשיקום הארוך ואובדן פרנסה ועל כן מבקש להקל עליו כדי שיוכל לשוב לחיים תקינים.

הנאשם הגיש מכתב ממעסיקו בו מתוארת מסירתו לעבודה חרף קשייו והצורך ברישיון הנהיגה כדי להגיע למקום העבודה בהעדר תחבורת ציבורית.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

גרימת חבלה של ממש עקב תאונת דרכים הינה עבירה חמורה, שבגינה קבע המחוקק עונש של פסילת המינימום בת 3 חודשים. במקרים בהם מידת הרשלנות גבוהה או כאשר החבלות קשות מאוד מוטלים אף עונשי מאסר בפועל.

עם זאת כפי שהסכימו הצדדים הענישה מקילה יותר במקרים בהם הנפגעים העיקריים הם הנאשם עצמו וקרוביו.

המאשימה הפנתה לת"ד (י-ם) 1168-09-13 **מדינת ישראל נ' עלי**, מיום 14.11.13, בו הושתו על הנאשם, בין היתר, 10 חודשי פסילה. אולם בפסק הדין שלא כמו במקרה שבפני הורשע הנאשם אף בעבירה חמורה של נהיגה מבלי שהורשה מעולם לנהוג וגם החבלות שנגרמו לו היו חמורות יותר.

פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם דומים יותר למקרה שבפני למעט ת"ד (עכו) 6282-06-13 **מדינת ישראל נ' סואעד**, מיום 8.6.14 ות"ד (י-ם) 4131-08-17 **מדינת ישראל נ' אסולין**, מיום 15.7.18, שם הגיעו הצדדים להסדרי טיעון סגורים.

בעפ"ת (נצ') 24645-03-13 **מדינת ישראל נ' נדר**, מיום 20.5.13, זיכה בית המשפט לתעבורה את הנאשם בשל כך שמדובר בתאונה עצמית בה הנפגעים העיקריים היו הנאשם עצמו שנפגע קשה מאוד ויותר נכה קשה לצמיתות ונוסע נוסף ברכבו שנפגע בחבלה של ממש. במסגרת הערעור הסכימו הצדדים בהמלצת בית המשפט כי הנאשם יודה ויורשע ויושתו שלושה חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים.

בת"ד (עכו) 5502-12-13 **מדינת ישראל נ' פרח**, מיום 5.10.14, הורשע נאשם, נהג חדש בעל עבר תעבורתי הכולל 3 עבירות קודמות, בגרימת תאונת דרכים בה נחבל הוא עצמו בחבלה של ממש. על הנאשם הושתו קנס בסך 1,600 ₪, פסילה בפועל למשך 75 ימים ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנתיים.

בת"ד (עכו) 1691-08-13 **מדינת ישראל נ' פרג'**, מיום 15.5.14, הורשע נאשם בעל עבר תעבורתי מקל, בגרימת תאונת דרכים בה נחבל הוא עצמו בחבלה של ממש ויתר הנפגעים הם בני משפחתו. על הנאשם הושתו קנס בסך 1,200 ₪, פסילה בפועל למשך 15 יום ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך שנתיים.

בת"ד (נצ') 7810-08-14 **מדינת ישראל נ' עבדי**, מיום 16.7.15, הורשעה נאשמת אם ל-6 שעברה התעבורתי אינו מקל, בגרימת תאונת דרכים בעבירות של נהיגה בקלות ראש ובסטייה מנתיב. לנאשמת נגרמו חבלות של ממש. בית המשפט קבע כי אין מקום להשית עונש פסילה ממשי על מי שגרם לתאונה שבה הוא עצמו נחבל בה וכי אין אלו המקרים בהם ראוי להשית על הנאשמים עונשים מכבידים בשל הצורך בענישה מרתיעה. על הנאשמת הושתו פסילה על תנאי של חודשיים למשך שנתיים וקנס בסך 500 ₪.

בת"ד (צפת) 9762-08-13 **מדינת ישראל נ' קומרוש**, מיום 25.2.14, הורשעה נאשמת בנהיגה ברשלנות ובקלות ראש בכך שפנתה שמאלה מבלי לתת זכות קדימה לרכב הבא ממול והתנגשה בו. לנאשמת ולביתה נגרמו חבלות של ממש, ולנוסעים ברכב הבא ממול נגרמו חבלות. הנאשמת ללא עבר תעבורתי או פלילי. בית המשפט התחשב בחבלות

שנגרמו לנאשמת ולבתה והשית עליה חודש פסילה בפועל, פסילה על תנאי של חודשיים וקנס בסך 1,000 ₪.

בת"ד (עכו) 9784-10-13 **מדינת ישראל נ' חיאדרה**, לא פורסם (מיום 18.2.15), שנסבותיו דומות למקרה שבפני הורשעה נאשמת בגרימת תאונת קשה עקב סטייה לנתיב הנגדי ופגיעה ברכב הבא ממול. כתוצאה מהתאונה נחבלה הנאשמת חבלה של ממש ושני נוסעים נוספים נפגעו.

בפסק הדין נקבע לעניין משך פסילת הרישיון כי יש להחמיר עם נאשם בעל עבר פלילי ותעבורתי או כשמדובר ברמת רשלנות גבוהה וניתן להקל עם נאשם שאין לו עבר תעבורתי או פלילי אשר נסיבות חייו מורכבות. בית המשפט השית על הנאשמת 6 חודשי פסילה בפועל בניכוי חודש פסילה מנהלית וקנס בסך 1,200 ₪.

מפסקי הדין עולה כי מתחם הענישה בתאונות דרכים במקרים דומים בהם הנאשם ובן משפחתו הם הנפגעים העיקריים שנחבלו חבלה של ממש כתוצאה מהתאונה מושתים עונשי פסילה קצרים לעיתים אף פחות מעונש המינימום הקבוע בחוק תוך הימנעות מהשתת עונש מאסר. בית המשפט מכיר בכך שיש בחבלות הקשות שנגרמו לנאשם או לבן משפחתו משום ענישה המקטינה את הצורך הרגיל בגמול והרתעה. זאת למעט במקרים קיצוניים בהם הנאשם נהג תוך ביצוע עבירות חמורות נוספות כגון נהיגה בשכרות, נהיגה פרועה, אי ציות לרמזור או לתמרורים, או נהג ללא רישיון נהיגה.

בגזירת העונש ההולם במקרה הפרטני יש לקחת בחשבון את עברו של הנאשם, מידת רשלנותו בנסיבות המקרה, חומרת החבלות שנגרמו למעורבים והסבל שנגרם לנאשם כתוצאה מהתאונה.

העונש ההולם לנאשם

הנאשם הורשע בנהיגה בקלות ראש ובסטייה מנתיב. הנאשם לא יכול היה להסביר מה גרם לו לסטות מנתיבו לנתיב הנגדי עקב פגיעתו הקשה. מדובר ברשלנות ברף הבינוני.

כתוצאה מהתאונה נפגעו המעורבים באופן קשה. אולם הנפגע העיקרי הוא הנאשם עצמו שעדיין מצוי בהליכי שיקום. בתו של הנאשם נפגעה אף היא בחבלה של ממש. יתר המעורבים נפגעו קל.

לנאשם עבר תעבורתי מקל ורחוק. הנאשם זקוק לרישיון הנהיגה לצורך פרנסתו שנפגעה כתוצאה מהתאונה ובמיוחד לנוכח העדר תחבורה ציבורית מביתו למקום עבודתו.

הנאשם עוסק בפעילות התנדבותית בחילוף כלי רכב ובמשמר האזרחי. גם לפעילות התנדבותית יש השלכה על חומרת העונש בהתאם לנסיבות ולהיקף הפעילות ההתנדבותית (ע"פ 2754/97 **צור נ' מדינת ישראל**, מיום 7.1.98).

בשקלול כל הנתונים אני סבורה שאין למצות את הדין עם הנאשם ואין להעמיד את עונשו ברף הגבוה. בהתחשב בכך שהנאשם הביע נכונות לבצע של"צ אאזן את תקופת הפסילה עם צו של"צ.

לחומרה לקחתי בחשבון את מידת הרשלנות ואת תוצאותיה הקשות של התאונה.

לקולה לקחתי בחשבון את עברו התעבורתי המקל של הנאשם, את העובדה שהודה וחסך זמן שיפוטי, את נסיבותיו האישיות של הנאשם ותרומתו לקהילה ובמיוחד את העובדה שהנאשם וביתו נפגעו קשה מהתאונה ועדיין נמצאים בהליכי שיקום.

לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים, החל

מיום 2.5.2019.

2. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 60 ימים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית אין פסילה בפועל.

3. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי

למשך 3 שנים.

4. הנאשם יבצע 80 שעות שירות לתועלת הציבור כמוסכם עם שירות המבחן ויחל ביצוע העבודות לא יאוחר מתוך 30 ימים מיום קבלת התוכנית בתיאום עם שירות המבחן.

השירות יוכל לשנות את מקום ביצוע העבודות ללא צורך בהחלטה שיפוטית. שירות המבחן למבוגרים יערוך תכנית של"צ בת 80 שעות, אין צורך בתסקיר.

שירות המבחן למבוגרים יזמן הנאשם באמצעות טלפון נייד מס': 00000000 וכן באמצעות בא-כוחו עו"ד שניאור בטלפון מס': 026526995 מס' פקס: 026518000

אם תוך 21 ימים לא יצור שירות המבחן קשר עם הנאשם, יתקשר הנאשם בעצמו או באמצעות בא-כוחו עם הממונה על שירות המבחן בטלפון מס': 02-5310400.

היה וימצא בלתי ראוי לביצוע עבודות של"צ, יודיע על כך השירות לבית המשפט ללא דיחוי.

היה והנאשם לא יבצע את השעות במלואן, כי אז יפסל ל - 30 ימים וזאת בלא צורך ב קיום דיון נוסף.

שירות המבחן יכין לנאשם תוכנית של"צ עד ליום 2.6.2019.

עמוד 5

המזכירות תשלח העתק הכרעת דין וגזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' אדר א' תשע"ט, 12 פברואר 2019, בנוכחות הצדדים.